

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Zuzanny Waneckiej - Kalisz Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej,
po rozpoznaniu w dniach 28 marca i 22 sierpnia 2018 r.

sprawy S. A.

syna Z. i T. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 267 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 11 października 2017 r. sygnatura akt II K 1036/16

**zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oskarżonego S. A. uniewinnia od zarzutu popełnienia
przypisanego mu czynu, a to występku z art. 267 § 1 kk, zaś kosztami procesu w sprawie obciąża
Skarb Państwa.**

Sygnatura akt IV Ka 127/18

UZASADNIENIE

S. A. oskarżony został o to, że w okresie od 30 maja 2016 roku do dnia 26 czerwca 2016 roku w W., woj. (...) poprzez przełamanie hasła zabezpieczającego dostęp do komputera oraz hasło profilu na portalu społecznościowym F. bez uprawnień uzyskał dostęp do informacji dla niego nie przeznaczonych czym działał na szkodę J. A., tj. o czyn z art. 267 § 1 kk.

Zaskarżonym wyrokiem S. A. uznany został za winnego, że w dniu 31 maja 2016 roku w W., woj. (...) poprzez przełamanie hasła zabezpieczającego dostęp do komputera oraz hasło profilu na portalu społecznościowym F. bez uprawnień uzyskał dostęp do informacji dla niego nie przeznaczonych czym działał na szkodę J. A., tj. występku z art. 267 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu kar 40 stawek dziennych grzywny, po ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 złotych.

Wyrok powyższy zaskarżyła obrońca oskarżonego zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na błędnym ustaleniu na podstawie faktów i dowodów, że:

a) komputer pokrzywdzonej w dniu 31 maja 2016 r. był zabezpieczony hasłem dostępu mimo, że brak jest dowodu stwierdzającego fakt zabezpieczenia komputera hasłem dostępu.

b) w dniu 31 maja 2016 r. oskarżony załogował się z własnego mieszkania położonego w W. do komputera pokrzywdzonej oraz na jej konto w portalu F., podczas dowody zebrane w sprawie w szczególności zestawienie logowań przesłane przez F. przeczą tym ustaleniom.

c) adres IP uwidoczniony na zestawieniu przedłożonym przez F. należał do oskarżonego podczas gdy podczas dowody zebrane w sprawie w szczególności pisemna informacja uzyskana od V. przeczą tym ustaleniom.

d) oskarżony w dniu 31 maja 2016 r. w godzinach logowań na konto pokrzywdzonej na portalu F. był we własnym mieszkaniu w W., podczas gdy dowody zebrane w sprawie w tym wyjaśnienia oskarżonego i zeznania pokrzywdzonej przeczą tym ustaleniom.

e) pokrzywdzona w dniu 31 maja 2016 r. w godzinach uwidoczniionych na zestawieniu logowań nie logowała się na portalu F. oraz była w pracy, podczas gdy brak jest dowodu, że pokrzywdzona przebywała w zakładzie pracy.

f) oskarżony posiada umiejętności i wiedzę pozwalającą na przełamanie hasła dostępu do komputera i na konto w portalu F. podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie w tym wyjaśnienia oskarżonego temu przeczą.

g) oskarżonemu który złożył pozew o rozwód zależało na uzyskaniu informacji znajdujących na koncie pokrzywdzonej na portalu F., podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie w tym wyjaśnienia oskarżonego temu przeczą.

h) niemożność załogowania się przez pokrzywdzoną do komputera i konta na portalu F. spowodowany był zmianą hasła przez oskarżonego podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie w tym zeznania pokrzywdzonej temu przeczą.

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 391 paragraf 1 k.p.k. poprzez ustalenie stanu faktycznego wyłącznie w oparciu o poszlaki i domniemania nie stanowiące logicznej całości, a także poprzez dowolną jednostronną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego bez wymaganego obiektywizmu i jego wszechstronnego rozważenia, a to:

a) zeznań pokrzywdzonej poprzez danie im wiary podczas gdy zeznania te są nielogiczne, niespójne oraz wewnętrznie sprzeczne i w tym kontekście powinny być przez sąd ocenione ze szczególną ostrożnością.

b) wyjaśnień oskarżonego poprzez odmówienie im wiary podczas gdy wyjaśnienia te były spójne, konsekwentne co nie pozwala odmówić im waloru prawdomówności.

c) zeznań T. A. poprzez odmówienie im wiary podczas gdy świadek wskazywała, że komputer S. był wspólnym komputerem oskarżonego i pokrzywdzonej co wyklucza konieczność przełamywania do niego hasła, a nadto świadek wielokrotnie korzystała ze wspólnego komputera przy czym nigdy nie był on zabezpieczony hasłem dostępu.

3. Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w szczególności naruszenie: art. 5 § 1 i § 2 k.p.k., poprzez rozstrzygnięcie wszelkich występujących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego.

4. W konsekwencji naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 267 paragraf 1 kk poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie oskarżonego S. A. winnego tego, że w dniu 31 maja 2016 roku w W., woj. (...) poprzez przełamanie hasła zabezpieczającego dostęp do komputera oraz hasła profilu na portalu społecznościowym F. bez uprawnień uzyskał dostęp do informacji dla niego nie przeznaczonych czym działał na szkodę J. A., podczas gdy oskarżony nie popełnić przestępstwa.

Tym samym apelująca wniosła o:

1. zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez uniewinnienie oskarżonego;
2. ewentualnie uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;
3. zasądzenie na rzecz oskarżonego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przypisanych.

Sąd okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Z treści art. 267 § 1 kk wnika wprost, że przestępstwem jest uzyskanie bez uprawnienia dostępu do informacji nieprzeznaczonej dla sprawcy poprzez m.in. przełamanie zabezpieczenia.

Tym samym przepis ten nie penalizuje samego uzyskania informacji nieprzeznaczonej dla danej osoby lecz uczynienie tego na skutek np. przełamania hasła zabezpieczającego dostępu do komputera lub hasła do portalu społecznościowego, czyli takie działanie jak to zarzucone S. A..

W tej sytuacji jakiegokolwiek znaczenia dla bytu występku z art. 267 § 1 kk nie ma fakt samego uzyskania informacji z portalu społecznościowego F. przez oskarżonego, mimo, że nie były one przeznaczone dla niego, choć kwestia ta jest w zasadzie bezsporna, bowiem sam S. A. przyznał, że takie właśnie informacje uzyskał. Dodał przy tym, że stało się to w sposób przypadkowy, nie zaś na skutek celowego działania, a w szczególności poprzez przełamanie hasła (czy też haseł) dostępu.

W konsekwencji jedyną w zasadzie istotną kwestią sporną w omawianej sprawie jest to, czy prawdziwa jest wskazana wyżej wersja oskarżonego, czy też uzasadnienie znajduje twierdzenie J. A., iż jej ówczesny mąż jako informatyk potrafił zdobyć interesujące go informacje w sposób zarzucany aktem oskarżenia a następnie przypisany zaskarżonym wyrokiem.

Jednoznacznej odpowiedzi na wskazany problem nie mogą udzielić wyjaśnienia oskarżonego, czy też zeznania pokrzywdzonej.

Wynika to z faktu, że każda z tych osób przedstawiła swoją jednakowo prawdopodobną wersję zdarzenia posiłkując się przy tym wydrukami komputerowymi, czy też informacjami od operatorów telefonicznych i informatycznych.

Powyższe dowody były jednak wystarczające dla biegłego z zakresu informatyki, który wydając opinię na skutek decyzji Sądu II instancji w sposób rzetelny, logiczny i przekonujący odniósł się w szczególności do zeznań J. A., która opisała szczegółowo w czasie kolejnych przesłuchań swoje problemy z logowaniem do internetu i dalej do portalu F., uznając przy tym, że zaistniały one na skutek właśnie przełamania hasła przez S. A..

W konsekwencji biegły oświadczył, że:

- po przełamaniu i zmianie hasła nie ma możliwości przywrócenia poprzedniego hasła użytkownika;
- kilkakrotne nieudane próby logowania, a później udane logowanie nie świadczą o zmianie hasła;
- żaden serwer po zmianie hasła nie wyświetla zer podczas logowania;
- żaden serwer nie przesyła na e-maila hasła, a jedynie sposób na zalogowanie się i utworzenie nowego hasła;
- hasła w serwisach są zaszyfrowane, tak że nawet administratorzy serwisów nie mają do nich dostępu – nie ma możliwości przesłania na e-maila tego samego hasła, które było używane wcześniej.

W efekcie zgodzić się należy z biegłym, że prawdopodobnym sposobem w jaki S. A. uzyskał dostęp do portalu i e-maili pokrzywdzonej było postawienie przez J. A. niewyłączonego komputera, niewylogowania z serwisu społecznościowego i poczty elektronicznej, zapamiętanie haseł przez przeglądarkę internetową, odgadnięcie zbyt łatwego hasła lub tego samego hasła użytego w różnych serwisach. Te ewentualne możliwości są oczywiście naganne z moralnego punktu widzenia, lecz nie stanowią przełamania hasła, a zatem nie wyczerpują znamion występków z art. 267 § 1 kk i z tego względu zdecydowano jak w wyroku.